

Lekce 9

Rozlišování duchů, jazyky, výklad jazyků

Došli jsme do poslední lekce našeho kurzu. Prostudovali jsme již šest z devíti darů Ducha. V průběhu tohoto studia jsme viděli, jak dokonale se Duch svatý stará o vzdělávání Kristova těla. Naučili jsme se, že dary Ducha se běžně projevují v církvi skrz Duchem naplněné věřící.

V této závěrečné lekci nás budou zajímat poslední tři dary uvedené v 1Kor 12,8-10. Zvláštní pozornost budeme věnovat daru jazyků, protože je v dnešní církvi běžný.

Už jsi mohl vidět, že všechny tyto dary jsou možné pouze skrze Ducha svatého. Pokud jsi ještě nebyl v Duchu svatém pokřtěný, můžeš být pokřtěn již dnes. Otevři mu své srdce a pozvi ho dovnitř. Začni jej ve víře vzývat, úplně se mu poddej a ve svém srdci budeš moci vnímat jeho přítomnost. Až na tebe sestoupí, začneš mluvit v nových jazycích. Budeš vědět, že přišel ve své plnosti. Začne tak tvůj Duchem naplněný život. Když zůstaneš plný Ducha, budou se skrz tebe projevovat dary Ducha, jak bude Pán chtít.

osnova lekce

Rozlišování duchů

Definice daru

Vysvětlení daru a příklady

Účel daru

Dar jazyků

Definice daru

Vysvětlení daru a příklady

Účel daru

Výklad jazyků

Definice daru

Vysvětlení daru a příklady

Účel daru

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- vyjmenovat tři dary Ducha probírané v této lekci a vysvětlit účel a funkci každého z nich;
- porozumět tomu, jak můžeš být ty použit Duchem svatým v působení jednoho nebo více těchto darů;
- popsat, jak se dva z těchto darů projeví v knize Skutků.

studijní činnosti

1. Přečti si 1Kor 14,1-28.
2. Do sešitu si načrtni tabulku, do které uvedeš s použitím 1Kor 14,2-3 poslední tři dary Ducha a jejich definice.
3. Postupně vypracuj všechny kontrolní otázky a na závěr lekce osobní test.
4. Douč se zpaměti zbytek 1Kor 13. Všechny třináct veršů ocituj nějakému příteli.

rozvinutí lekce

ROZLIŠOVÁNÍ DUCHŮ

Úkol 1. Uveď účel a funkci daru rozlišování duchů.

Definice daru

„Jinému (je dáno) rozlišování duchů“ (1Kor 12,10).

Slovo „rozlišování“ v sobě nese myšlenku utváření úsudku na základě toho, co je známo. Slovo „duch“ v originále může znamenat také „dech“. Nicméně pro věřící znamená více než dech. Označuje duchovní bytost. Ve výše uvedeném kontextu se toto slovo odkazuje na kteréhokoli ze tří duchů - ducha člověka, Ducha Božího a nečistého ducha. Lidský duch je nejdůležitější částí člověka. Svým duchem můžeme poznávat Boha, který je také duch. Boží Duch je Duch svatý. A nečistí duchové jsou duchové světa, jsou to Satanovi služebníci.

Rozlišování duchů, které opět může působit jen skrze Ducha svatého, je tedy zvláštní schopnost vidět za hranice toho, co může normální člověk rozlišit, když se nějaký duch projevuje. Je to schopnost poznat, ve kterém duchu někdo mluví nebo jedná.

1. Tři druhy ducha, které se mohou projevit skrze člověka, jsou

.....,

a

2. Prostřednictvím rozlišování duchů je věřící schopen

.....

Vysvětlení daru a příklady

Satan je velký imitátor. Snaží se napodobovat to, co dělá Duch svatý. Pokouší se také přesvědčit lidi o tom, že koná jako Duch svatý. Mohou z toho vyvstat některé problémy, neboť i věřící lze oklamat.

Kromě toho i lidé mohou mluvit ze svého vlastního ducha a dělat to tak, aby to vypadalo, jako by mluvili Božím Duchem. To někdy církvi zkomplikuje život.

Ježíš, hlava církve, zajistil, aby potřeby jeho těla byly naplňovány. To zahrnuje ochranu církve proti nečistým duchům, ochranu proti lidem, kteří svým vlastním duchem církvi škodí a ochranu věřících, které skutečně používá Duch svatý. Někdy Duch svatý zjevuje skrz některého křesťana Boží přítomnost. V takových případech mohou být ostatní v pokušení říci, že to bylo z nečistého ducha nebo z ducha toho člověka. Ale díky rozlišování duchů je církev schopna poznat, který duch se projevuje.

Některé nečisté duchy lze poznat bez daru rozlišování duchů. Pavel o tom vyučoval Korintské: „Žádám, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: ‚Ježíš buď proklet‘, a nikdo nemůže říci: ‚Ježíš je Pán‘, leč v Duchu svatém“ (1Kor 12,3). Co tím Pavel myslí? Píše o těch, kteří mluví v nějakém duchu. Myslí tím, že pokud člověk mluvící v nějakém duchu řekne o Ježíši, že je prokletý, takový nemluví

v Duchu svatém. Mluví v nečistém duchu. Dále tím chce říci, že žádný člověk, který mluví v nečistém duchu, neřekne o Ježíši „Pán“.

Pojďme se nyní podívat na to, jak dar rozlišování duchů působil v Ježíšově životě a v první církvi. Měli bychom si na tomto místě připomenout, že dar rozlišování duchů je nadpřirozený.

Rozlišování duchů v Ježíšově službě

Ježíš byl plný Ducha svatého. „... Bůh (mu) udílí svého Ducha v plnosti“ (J 3,34). Tudiž Ježíš dokázal rozpoznat jak dobré, tak zlé duchy.

1. Rozpoznal dobrého ducha v Natanaelovi. Aniž by kdykoli před tím s Natanaelem mluvil, věděl, jakého je ducha. Když Filip Natanaele přiváděl k Ježíši, ten mu řekl: „Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti“ (J 1,47).

2. Rozpoznal nesprávného ducha v Jakubovi a Janovi. Ti chtěli svolat z nebe oheň na ty, kteří nechtěli přijmout Ježíše. Ježíš jim na to řekl: „Nevíte, jakého jste ducha“ (Luk 9,55).

3. Často rozpoznal nečisté duchy. Jednou viděl Ježíš ženu, která byla osmnáct let mrzákem. Poznal, že její potíže působil nečistý duch. Ten duch nemluvil, ale sužoval tu ženu. Ježíš řekl: „Ženo, jsi zproštěna své nemoci“ (Luk 13,12). V tu chvíli byla bez potíží. Nepotřebovala uzdravení, pouze osvobození od nečistého ducha.

Plyne z toho, že dar rozlišování duchů může být velmi užitečný ve službě lidem, kteří jsou trápeni nemocemi a slabostmi.

Rozlišování duchů v první církvi

1. Petr Duchem svatým rozlišil ducha nepravosti v Ananiášovi a Safíře. Poznal, že lhali Duchu svatému. (Viz Sk 5,3.) Nepodaří-li se Satanovi dát člověku nečistého ducha, snaží se mu dát alespoň ducha nepravosti.

2. Petr Duchem svatým rozlišil ducha nepravosti v Šimonovi. (Viz Sk 8,23.) Byl to dar rozlišování duchů nebo dar slova poznání? To lze těžko s jistotou říci. Možná se na tomto místě projevily oba dary. Jak jsme viděli, všechny tyto dary proudí z Ducha svatého. Často působí společně. Dary samotné nejsou ani tak důležité jako účel, pro který jsou dány. Jsou důležité jen potud, pokud jsou ku prospěchu celého těla.

3. Pavel prostřednictvím daru rozlišování duchů rozpoznal nečistého ducha v mladé otrokyni. Běžný křesťan by si se svými přirozenými schopnostmi mohl myslet, že ta dívka je Boží služebnicí. Poslechněte si, co říkala: „Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse“ (Sk 16,17). Na tom, co říkala, nebylo nic špatného, ale Pavel Duchem svatým poznal, že to mluví nějaký nečistý duch. Duch svatý promluvil k Pavlovi duchu, proto to věděl. Tak Pavel řekl tomu nečistému duchu: „Ve jménu Ježíše Krista ti prikazuji, abys z ní vyšel!“ (Sk 16,18). Potom Bible říká: „A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil.“

Všimněme si toho, že Pavel zlého ducha nejen rozpoznal, ale také ho vyhnal. Nadpřirozená moc, který je dána věřícím skrze Ducha svatého, jej uschopnila vyhnat nečistého ducha. Nevěřící tuto moc nemají. (Přečti si Sk 19,11-17.)

Jedna z věcí, o kterou se pokouší zlí duchové, je přimět věřící k tomu, aby přijali falešné učení. Dar rozlišování duchů umožní věřícímu poznat, jaké je učení Ducha svatého a jaké je učení nečistých duchů. „Toto jsem vám napsal o těch, kteří vás svádějí. Ve vás však zůstává pomazání, které jste od něho přijali, a nepotřebujete, aby vás někdo učil“ (1J 2,26-27). Musíme se učit pozorně naslouchat Duchu svatému. On nám ukáže, kteří učitelé nám chtějí dát falešné učení.

3. Doplň následující věty.

a) Satan umí pouze to, co dělá Duch svatý.

b) Skrz člověka se mohou projevovat tři druhy

c) Dar rozlišování duchů vytváří pro Kristovo tělo

.....

Účel daru

Účelem rozlišování duchů je především ochrana Kristova těla. Tento dar chrání církev před nečistými duchy, kteří se snaží bránit evangelium. Opatruje církev též proti duchům nepravosti, kteří jí často škodí a rozdělují ji. Dalším úkolem tohoto daru je ochrana proti falešnému učení. To všechno umožňuje růst Kristova těla.

4. Od čeho chránil církev dar rozlišování duchů působící skrz Pavla ve Sk 16,16-18?

.....

.....

DAR JAZYKŮ

Úkol 2. Vysvětli účel a funkci daru jazyků.

Definice daru

„Dalšímu (jsou dány) druhy jazyků“ (1Kor 12,10, NS).

Pro tuto a následující kapitolu našeho kurzu bude výhodnější použít buď Nový překlad Bible (Nová smlouva) nebo alespoň kralickou verzi, neboť ekumenické vydání neodpovídá plně letničně-charismatickému pohledu na tento předmět.

Těmi druhy jazyků, neboli řečí, se míní ty, které se nedají naučit. Připomíná nám to Pavlův výrok z 1Kor 13,1: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými ...“

Musíme si uvědomit, že tento dar je naprosto nadpřirozený. Dar jazyků je schopnost, kterou dá Duch svatý věřícímu, aby mohl mluvit jazyky, jež se nikdy neučil. Může se jednat o některý pozemský jazyk nebo řeč andělů.

Vysvětlení daru a příklady

Dar jazyků je jedním z nejběžnějších darů Ducha a pro církve je velice podstatný. Proto chce Satan věřící od mluvení v jazycích odradit. My bychom se tedy měli snažit pochopit tento dar co nejlépe.

Jak je důležité mluvení v jazycích

Už jsme si řekli, že dar prorocství je snad nejdůležitějším darem vůbec. Avšak v některých ohledech je mluvení v jazycích stejně významné. Zde je několik důvodů:

1. Dar jazyků může mít každý. Pavel řekl: „Chtěl bych, abyste všichni mluvili jazyky“ (1Kor 14,5).

2. Dar jazyků lze uplatňovat kdykoli, kdekoli a v jakékoli životní situaci. Jazyky můžeš mluvit potichu i nahlas (1Kor 14,28).

3. Jazyky jsou první dar z devíti darů Ducha, kterým se věřící může vzdělávat (1Kor 14,4).

4. Jazyky mohou zažehnout ostatní dary. Pokusím se to vysvětlit na následující ilustraci. V Izraeli mají dva druhy svícňů. Jedny mají sedm ramen a druhé devět. U devítiramenných svícňů lze jedno rameno oddělit od ostatních a zažehnout jím ostatních osm. Jedna svíčka tak zažehla ostatních osm.

Tak je to i s jazyky. Pomocí nich se dostaneme do oblastí nadpřirozena, zažehnou v nás nadpřirozené projevy a připravují nás, abychom mohli sloužit i v ostatních osmi darech.

5. Jazyky jsou řečí ducha. Bůh je také duch. Jazyky nám umožňují hovořit s Bohem lépe, než bychom kdy mohli pouze z našich lidských schopností.

5. Napiš P před každé PRAVDIVÉ tvrzení a N před každé NE-PRAVDIVÉ tvrzení.

... **a** Jazyky jsou řeč, kterou se můžeme naučit v biblické škole.

... **b** Někteří, kteří mluví jazyky, hovoří řečí andělů.

... **c** Mluvení v jazycích je nejméně důležitým z devíti darů Ducha.

... **d** Mluvit v jazycích by měli jen církevní vedoucí.

Jak působí mluvení v jazycích

Mluvení v jazycích je důkazem o křtu v Duchu svatém. S jistotou můžeme říci, že je-li někdo pokřtěn v Duchu, dříve nebo později začne mluvit v jazycích. Může mluvit v několika jemu neznámých jazycích. Proč věříme tomu, že je-li křesťan pokřtěn Duchem svatým, bude mluvit v jazycích? Je pro to několik důvodů.

Když byl na den letnic poprvé vylit Duch svatý, všichni přítomní začali mluvit v cizích jazycích. Bylo tam Dvanáct apoštolů a více než stovka dalších mužů i žen. Nikdo z nich neměl ponětí o tom, co se stane, až na ně Duch svatý přijde. Neměli o tom žádné vyučování, žádné nesprávné názory ani tradice. Nicméně když byli pokřtěni v Duchu svatém, všichni měli stejný prožitek - všichni mluvili v jazycích.

Tudíž chceme-li vědět, co očekávat po křtu v Duchu svatém, stačí se podívat, co se stalo při prvním křtu v Duchu. Tehdy vznikla určitá forma.

Kdykoli byli v první církvi lidé pokřtěni v Duchu svatém, mluvili v jazycích. Podívejme se na několik takových situací.

1. *Sto dvacet učedníků v horní místnosti.* „Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat“ (Sk 2,4).

2. *Samařané.* Viz Sk 8,14-17. Bible nezmiňuje, zda jazyky mluvili nebo ne, ale můžeme číst o tom, jak Šimon viděl, že vkládáním rukou apoštolů se dává Duch svatý a chtěl si koupit moc dělat stejné věci. Co mohl Šimon vidět? Věříme tomu, že viděl a slyšel, jak Samařané mluví v jazycích.

3. *Pavel.* Přečti si Sk 9,17. Ani tady nám není jasně řečeno, jestli Pavel mluvil jazycích nebo ne. Pavel však později říká: „Děkuji Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni“ (1Kor 14,18). Kdy myslíš, že začal? My věříme tomu, že to bylo při jeho křtu v Duchu.

4. *Kornélius a jeho dům.* Viz Sk 10,44-47. Neboť je slyšeli mluvit jazyky a velebit Boha“ (v. 46).

5. *Efezští.* Přečti si 19,1-6. Zde také jasně vidíme, že mluvili jazyky.

Při pohledu na těchto pět událostí si můžeme všimnout, že s výjimkou jedné byli všichni přítomní pokřtěni v Duchu svatém a všichni mluvili v jazycích. Jediný, kdo nebyl pokřtěn v Duchu, byl Šimon ve Skutcích 8. Nemohl mít tento prožitek, protože neměl ve svém srdci správný postoj před Bohem.

Takže věříme tomu, že každý, kdo je pokřtěný v Duchu svatém, bude mluvit v jiných jazycích.

6. Věříme tomu, že jazyky jsou důkazem o naplnění Duchem svatým, protože

- a) mluvení v jazycích je nadpřirozené.
- b) je těžké naučit se mluvení v jazycích.
- c) každý, kdo se nacházel v horní místnosti (Sk 2), byl nejprve pokřtěn v Duchu, pak mluvil v jazycích.
- d) všichni, o kterých je v knize Skutků napsáno, že byli pokřtěni v Duchu, mluvili v jazycích.

Duchovní růst

Mluvení v jazycích buduje věřící duchovně. „Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe“ (1Kor 14,4). Jak jsme již viděli, duchovní rozvoj je velice důležitou funkcí mluvení v jazycích. Každý křesťan potřebuje být duchovně budován. „Vy však, milovaní, budujte se v nejsvětější víře, modlete se v Duchu svatém“ (Juda 20). Pro každého Duchem naplněného křesťana je to velmi prospěšné.

Mluvíme-li v jazycích sami pro sebe, buduje to nás. Máme-li k tomu výklad, je budováno tělo Kristovo. (Přečti si 1Kor 14,4-5.) Tam, kde jsou jazyky vykládány ve shromáždění, tam se skutečně vzdělává celá církev.

Jak může mluvení v jazycích s výkladem budovat celé tělo? Mnoho lidí to řadí na stejnou úroveň jako prorocství. Tento pohled je založen na Pavlově výroku: „Kdo prorokuje, je větší než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by i vykládal, aby se budovala církev“ (1Kor 14,5). Jiní, jako i já, věří, že mluvení jazyky s výkladem není totéž co prorocství. Věřím tomu, že tyto dva dary (jazyky a výklad) společně dokáží budovat Kristovo tělo, jako se to děje v případě prorocství.

Klíčové verše v této otázce jsou 1Kor 14,2-3: „Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu; nikdo mu nerozumí, duchem mluví tajemství. Kdo však prorokuje, mluví lidem k budování, povzbuzení a útěše.“

Lidé, kteří učí, že jazyky s výkladem se rovnají proroctví, věří, podle Pavla, že jen Bůh rozumí nevyloženým jazykům. Podle nich Pavel neříká, že jazyky jsou vždy adresovány Bohu. Zdá se mi však, že je rozdíl mezi jazyky, které jsou vykládány, a proroctvím. Kdo mluví jazyky, mluví k Bohu; kdo prorokuje, mluví k lidem.

Při zkoumání toho, jak bylo mluvení jazyky používáno v následujících verších ze Skutků a 1. Korintským, objevíme, že bylo vždy namířeno k Bohu.

1. *Sk 2,11.* „Všichni je slyšíme mluvit našimi jazyky veliké věci Boží.“ Někteří si myslí, že tito lidé svědčili ostatním o Božím díle. Já si však myslím, že vyvyšovali a chválili Boha. Mluvili k Bohu.

2. *Sk 10,46.* „Nebot' je slyšeli mluvit jazyky a velebit Boha.“ Tito také mluvili k Bohu.

3. *1Kor 14,14-15.* Pavel zde říká, že se modlí svým duchem, to je jazykem. Při modlitbě mluvil k Bohu.

4. *1Kor 14,16.* „Nebot' kdybys dobrořečil jen duchem ...“ Pavel má na mysli „Kdybys dobrořečil Bohu v jazycích.“ Opět mluvení k Bohu.

5. *1Kor 14,17.* „Ty (který mluvíš v jazycích) sice dobře děkuješ ...“ Děkování je adresováno Bohu.

Jak jsme si již řekli dříve, dary se někdy překrývají. Ačkoli je proroctví směřováno především lidem, někteří podotýkají, že starozákonní proroctví zahrnovala chválu. Na základě toho se můžeš domnívat, i když to vidím jinak, že mluvení jazyky s výkladem bude někdy adresováno lidem.

Ve všech pěti zmíněných příkladech mluvili lidé jazyky k Bohu. Ale proč bychom mluvili k Bohu ve shromáždění? Toto je podstatná otázka. Podle mého názoru je uctívání v duchu, modlitba v duchu, dobrořečení v duchu a díkyvdání v duchu velmi důležité. Když je pak toto vykládáno, takové vyjádření úcty přináší Boží požehnání a celé tělo se vzdělává.

Prostřednictvím nadpřirozeného daru proroctví, kterým promlouvají někteří věřící, se církev vzdělává napomináním a povzbuzováním. Prostřednictvím nadpřirozeného daru jazyků (s výkladem) se církev vzdělává sdílením uctívání, modlitby, dobrořečení Bohu a díkyvzdání.

Doplň následující tvrzení.

7. Mluvení v jazycích bez výkladu vzdělává

.....,

kdežto mluvení jazyky s výkladem buduje

8. Mluvení v jazycích je vždycky adresováno

K čemu ještě je mluvení v jazycích

Když se modlíme v jazycích, můžeme se modlit tak, jak se nedokážeme modlit česky. „A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit (našimi vlastními lidskými) slovy“ (Ř 8,26).

„Jazyky nejsou tedy znamením pro věřící, nýbrž pro nevěřící“ (1Kor 14,22). Když nevěřící slyší někoho mluvit jazykem, který nezná ani ten, kdo mluví, takový nevěřící si najednou uvědomí, že k němu mluví Bůh. Možná k němu Bůh nemluví ani tak skrz to, co je řečeno, jako nadpřirozeností toho, co je řečeno. V každém případě je to pro něj zisk.

Právě to se stalo na den letnic. V Jeruzalémě byli lidé ze všech končin Země. Když se tito sešli, slyšeli nějaké Galilejce „mluvit našimi jazyky veliké věci Boží“ (Sk 2,11). To připravilo nevěřící na to, aby si poslechli evangelium. Mluvení v jazycích pro ně bylo znamením.

9. Doplň následující tvrzení.

a) Duch svatý nám pomáhá modlit se podle

b) Mluvení v jazycích je pro křesťana pomocí, protože ví, že

.....

c) Když nevěřící slyší křesťany mluvit v jazycích, ví, že

.....

Jak mluvit v jazycích

Protože je mluvení v jazycích tak běžné, je třeba, abychom rozuměli pravidlům pro jeho používání. Korintská církev měla dar jazyků, ale nevěděla, jak jej nejlépe využít. Potřebovali větší znalost. Tak jim Pavel dal některé instrukce, na které se nyní podíváme.

1. Mluvení v jazycích se nemá připisovat příliš velká důležitost. Přečti si 1Kor 14,6 a 26. Ve shromáždění musí být čas i prostor i pro jiné věci než jazyky - zjevení, poznání, prorocství, vyučování, chvalo zpěv, výklad.

2. Mluvení v jazycích se musí omezit na dva nebo tři věřící v jedné bohoslužbě (1Kor 14,27).

3. Mluvení jazyky musí být ve shromáždění vykládáno (1Kor 14,27).

4. Pokud není přítomen vykladač, ať ten, kdo může mluvit v jazycích, mlčí (1Kor 14,28).

5. Ten, kdo ve shromáždění mluví v jazycích, má se modlit, aby také vykládal (1Kor 14,13).

6. Mluvení v jazycích nemá být bráněno (1Kor 14,39).

7. Mluvení v jazycích nemá vyvolávat zmatek (1Kor 14,40).

10. To, co poskytuje dobrý základ pro plodné projevy daru jazyků,
je

Účel daru

Účel mluvení v jazycích je dvojitý: (1) budování věřícího, který se takto modlí a (2) vzdělávání církve, je-li vykládáno. Vzdělávat a budovat se můžeme tehdy, když se necháme vést Duchem při uctívání, modlitbě, dobrořečení Bohu a vzdávání díků.

Někteří se snažili ve svém životě řídit a rozhodovat se za pomoci jak jazyků, tak prorocství. Způsobilo to značné problémy. Rozumíme-li tomu, že jazyky jsou vždy směřovány k Bohu, uvědomíme si, že toto není způsob, kterým Bůh dává poselství a zprávy lidem. Nechceme tím říci, že by Bůh nemohl mluvit k člověku prostřednictvím cizího jazyka. Kdyby k tomu ovšem došlo, jednalo by se o zázrak, nikoli o běžnou funkci daru jazyků.

Co se týče prorocství pro osobní vedení, Donald Gee, americký učitel Bible, o tom řekl: „Můžeme s jistotou potvrdit, že v Novém zákoně není jediný příklad toho, kdy by se někdo uchýlil k prorocství kvůli osobnímu vedení.“ Měli bychom si tu připomenout ještě jednu věc. Když psal Pavel do Korintu o účelu daru prorocství, řekl, že slouží pro budování, povzbuzení a útěchu. Ani z jednoho slova tu nevyplývá, že by tento dar měl být pro osobní vedení. Neprorokujeme tedy proto, aby se někdo dověděl, jak se rozhodnout v nějaké obtížné situaci.

Všechno bude v pořádku, budeme-li se při používání tohoto daru řídit Pavlovými instrukcemi. Tehdy bude dar jazyků plnit svůj účel.

11. Hlavní účel všech devíti darů Ducha včetně mluvení v jazycích
je

VÝKLAD JAZYKŮ

Úkol 3. Vysvětli účel a funkci výkladu jazyků.

Úkol 4. Vysvětli, jak by tě mohl Duch svatý použít v působení tohoto daru.

Definice daru

„Jinému pak (je dán) výklad jazyků“ (1Kor 12,10).

„Vykládat jazyky“ bychom jinak mohli formulovat jako „říci srozumitelnou řečí, jaký je význam vyřčené promluvy v nám neznámém jazyce.“ Je třeba zde podotknout, že schopnost podat význam jazyků pochází pouze z Ducha svatého.

Vysvětlení daru a příklady

Mluvit v jazycích ve shromáždění je žádoucí jen tehdy, je-li k nim také výklad. „Mluví-li někdo jazykem, ... jeden at' vykládá“ (1Kor 14,27). Mluví-li někdo v jazycích, aniž by byly vykládány, porušuje Pavlovy instrukce. „Tak i vy, poněvadž horlivě usilujete o duchovní projevy, snažte se, abyste se v nich rozhovořovali pro budování církve“ (1Kor 14,12).

Co když cítíš ve svém duchu, že máš během shromáždění mluvit v jazycích a nikdo nevykládá? Znamená to, že bys mluvit neměl? Může to znamenat, že někdo, koho chtěl Duch svatý použít pro výklad, neměl víru na to, aby skutečně vykládal. Stejně to může být s proroctvím. „Duchové proroků se podřizují prorokům“ (1Kor 14,32).

Mimo to, pokud nikdo nevyložil, co jsi řekl, možná jsi nedodržel biblické pravidlo, které říká: „Jestliže tam není vykladač, at' (ten, kdo by chtěl mluvit cizími jazyky) ve shromáždění mlčí; at' mluví k sobě a k Bohu“ (1Kor 14,28). Jestli ses v takové situaci modlil

v jazycích nahlas a nikdo nevykládal, nic by sis z toho neměl dělat. Nicméně měl by sis dát pozor, aby ses takto nemodlil, není-li přítomen vykladač.

Pokud nikdo nevyložil, co ses modlí, asi jsi měl věnovat větší pozornost tomu, co říká Pavel v 1Kor 14,13: „Kdo mluví jazykem, ať se modlí, aby mohl také vykládat.“

Ohledně výkladu jazyků se naskýtá ještě jedna otázka. Jak mohu poznat, že chce Duch svatý skrze mě projevit dar výkladu? Odpověď bude stejná s tou, kterou jsme předložili o ostatních darech. Ve svém duchu budeš pocítovat silné nutkání, jako bys chtěl vybublat po tom, co někdo promluvil v jazycích a propuknout v mocný proud uctívání, modliteb, dobrořečení nebo díkyvdání Bohu. Tehdy bys měl jasně promluvit, co ti Duch svatý vnukne. Na začátku možná budeš mít jen pár slov, ale když promluvíš ve víře, budeš mít více co říci. Brzy se ti podaří předat církvi celé sdělení.

12. Zakroužkuj písmeno u každého NESPRÁVNÉHO tvrzení.

a Během shromáždění není žádné omezení co do počtu promluv v cizích jazycích a jejich výkladů.

b Každá promluva v jazycích musí být na shromáždění vyložena, má-li být splněn účel jazyků, to znamená budování církve.

c Mluvení v jazycích je především pro nevěřící.

d Pokud ve shromáždění nikdo nevyloží, co bylo v jazycích řečeno, měl by dotyčný zopakovat svou promluvu zřetelněji.

13. To, že tě Duch svatý vede k výkladu, poznáš podle toho, že
- a) je ti známý jazyk, ve kterém byla promluva řečena.
 - b) hluboko ve svém duchu vnímáš nutkání říci něco, co může povzbudit nebo napomenout posluchače.
 - c) hluboko ve svém duchu vnímáš nutkání říci nějaká slova uctívání, modlitby, dobrořečení nebo díkyvdání, která se z ničeho nic objevila ve tvé mysli.

Účel daru

Účelem daru výkladu jazyků je budování Kristova těla tak, že ve shromáždění některý věřící podá význam toho, co někdo jiný řekl v cizích jazycích. Vzdělávání církve tímto způsobem spočívá v tom, že její členové porozumí tomu, co bylo řečeno v cizích jazycích. Takto jsou pozvednuti do nových úrovní uctívání, modliteb, dobrořečení či díkyvdání Bohu. Často, když se toto stane mezi věřícími, jsou jejich břemena lehčí, jejich problémy řešitelnější či vyřešeny, přichází větší radost a jejich duchovní život se obohacuje. Celé tělo, když se všechny jeho údy v jednotě takto přiblíží Bohu, se tak stává silnějším.

osobní test

1. Přečti si pozorně Sk 2,1-4; 10,44-47; 19,1-6 a zakroužkuj písmeno u výrazu, který správně zakončuje následující větu. Věřící, kteří byli v těchto případech pokřtěni v Duchu svatém, všichni

- a) poslouchali kázání.
- b) mluvili jinými jazyky.
- c) klečeli a modlili se.

2. Ke každému popisu v levém sloupci napiš číslo, které odpovídá popisovanému daru z pravého sloupce.

... a Ve Sk 16,17-18 poznali apoštolové v otrokyni ducha, který nebyl z Boha.	1) Jazyky
... b Ve Sk 2,1-4 začala skupina věřících, kteří se spolu modlili, mluvit řečí, kterou se před tím neučili.	2) Výklad jazyků
... c Církev se buduje tehdy, když jeden křesťan podá výklad k promluvě nebo poselství v jazycích.	3) Rozlišování duchů
... d Existuje jeden dar Ducha, který nás připravuje na projevy ostatních osmi.	

3. Zakroužkuj písmeno před každým SPRÁVNÝM tvrzením.

a Když Duch svatý mluví skrz některého věřícího cizím jazykem, může to být jazyk, který není na Zemi znám.

b Nečistého ducha můžeme rozpoznat jen prostřednictvím daru rozlišování duchů.

c Dar rozlišování duchů je někdy užitečný při službě lidem trápěným nemocemi a slabostmi.

d Člověk může mluvit buď ze svého ducha, z ducha nepravosti nebo z Božího Ducha.

e Ne všichni, kteří jsou pokřtěni v Duchu svatém, mluví jazyky.

4. Jiný výraz pro jazyky je

5. Hlavním účelem daru rozlišování duchů je

6. Co ještě je potřeba pro to, aby bylo Kristovo tělo budováno skrze jazyky, kromě nich samotných?

7. Která z následujících tvrzení jsou pravidlem pro používání jazyků v církvi? Zakroužkuj písmeno před každým SPRÁVNÝM tvrzením.

a Mluvení v jazycích by nemělo vyvolávat zmatek.

b Vykládat jazyky by měl pouze pastor.

c Není-li ve shromáždění přítomen vykladač jazyků, měl by ten, kdo mluví jazyky, mlčet.

d Neexistuje žádné biblické opodstatnění pro to, aby křesťan, který se modlí v jazycích, prosil Boha také o to, aby mohl vykládat.

Nezapomeň vypsát svou studijní zprávu za Část 3 a odeslat odpovědi svému instruktorovi ICI.